

מ"ת 1190/12/14 - מדינת ישראל נגד מחמד קרעאן (עציר)

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 1190-12-14 מדינת ישראל נ' קרעאן(עציר)
תיק חיצוני: 03408201404446

בפני	כב' השופט אלון אופיר
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	מחמד קרעאן (עציר)

החלטה

בפני בקשה של המדינה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

אין מחלוקת כי נתוני הפתיחה של פרשה זו קשים מבחינתו של המשיב.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגת רכב בעודו פסול מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, כאשר הוא שיכור (עם רמת אלכוהול המגיע כמעט לפי 3 מרמת האלכוהול המכסימאלית המותרת) וכאשר רישיון נהיגתו פקוע משנת 2000. אם לא די בכך, הרי שלכאורה גם לא ציית להוראת השוטרים לעצור במקום כאשר התבקש לעשות כך.

אף שבמקור מורשה המשיב לנהיגה ואין לחובתו עבר פלילי, מבחינה תעבורתית לחובת המשיב 26 הרשעות קודמות ובכלל זה עבירות נוספות של נהיגה בזמן פסילה (האחת משנת 2005 והשנייה משנת 2006 כפי שמופיעות במרשם התעבורתי שהוגש לעיוני).

נוכח חומרת המעשים לכאורה במקרה דנן, נשלח המשיב לקבלת תסקיר מעצר של שירות המבחן למבוגרים טרם תתקבל החלטתי הסופית בבקשה.

שירות המבחן אשר בחן את החלופות המוצעות, מצא חלופות אלה טובות וראויות אך נוכח אישיותו של המשיב עצמו, לא מצא כי חלופות אלה יוכלו לאיין את מסוכנותו הספציפית.

שירות המבחן גרס כי מתקיים פוטנציאל ממשי להישנות התנהגות דומה מה שמקשה על מתן אמון במשיב עצמו.

בדין מיום 29.12.14 הסביר ב"כ המשיב כי בשלב זה אין באפשרות משפחת המשיב להציע איזוק אלקטרוני במקום מעצר הבית הפוטנציאלי וגם מבחינת הפקדה כספית, נוצר קושי למלא רכיב זה ככל שיקבע ע"י בית המשפט.

יחד עם זאת, סבר ב"כ המשיב (כנגד התנגדות נחרצת של המדינה) כי יש מקום לשחרור בחלופת מעצר שכן המשיב נעדר כל עבר פלילי, וגם מבחינה תעבורתית קיים פער של שנים ארוכות בין העבירות הקודמות של נהיגה בזמן פסילה ובין האירוע הנוכחי.

דין והכרעה -

בית המשפט העליון פסק בבש"פ 2227/08 **טראד גריפאת נ. מדינת ישראל** (להלן - פרשת גריפאת) את הדברים הבאים מפ"י כבוד השופט דנציגר:

"יתר על כן, הלכה היא כי אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד [ראו למשל: בש"פ 7352/04 מדינת ישראל נ' אבו כואדי (לא פורסם, 9.8.04)]. יש להורות על מעצר כאמור רק במקרים בהם קיים חשש אמיתי שאף חלופת מעצר לא תהווה מענה להגנת הציבור מפני מסוכנות הנאשם. נוכח הלכה זו, משעה שמטרת המעצר הינה מניעת העורר מלגד לתום ההליכים כנגדו ובכלל, שומה היה על בית המשפט קמא לבחון באופן פרטני האם לא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך חלופית, ולא די בקביעה הגורפת לפיה אין באפשרותה של כל חלופת מעצר שהיא כדי להפיג את מסוכנותו".

בפרשת גריפאת נהג המשיב ברכב כאשר הוא בלתי מורשה לנהיגה לחלוטין, בעל עבר פלילי, בזמן פסילה, ברקע מאסרים מותנים ברי הפעלה, ובאותה הפרשה נהג באלימות רבה כלפי השוטרים שעצרו אותו.

למרות נתונים אלה, ואף שבית המשפט המחוזי הורה על מעצרו עד לתום ההליכים, החזיר בית המשפט העליון הפרשה לבית המשפט קמא ע"מ שימצאו חלופות מעצר מאיינות מסוכנות.

כמו כן נשיאת בית המשפט העליון דאז החליטה בבש"פ 10118/04 **נזמי ג'באלי נגד מדינת ישראל** את הדברים הבאים:

"אכן בימים אלו, כשנגע תאונות הדרכים משתולל וגובה קורבנות רבים חובה על בתי המשפט לסייע במאבק למניעת המסוכנות הנשקפת מנהגים עבריינים, בין השאר באמצעות הרחקתם מהכביש. יחד עם זאת, משקיימת בשלב זה של ההליכים, דרך שבה ניתן להרחיק את הנהג המסוכן מהכביש מבלי שיששה בכלא, יש לעשות מאמץ להעדפה בדרך זו".

ומן הכלל אל הפרט -

בפרשה שבפני המשיב אינו עבריין המבצע עבירות פליליות.

התנהלות המשיב מהן הפלילי נורמטיבית לחלוטין.

עברו של המשיב חמור בכל הקשור לעבירות תעבורה וגם כאן הוא מורשה במקור לנהיגה כאשר הרשעתו החמורה האחרונה היא כתוצאה מעבירה שבוצעה בשנת 2006 (למעט האירוע נשוא התנאי שהוא בר הפעלה בפרשה זו).

בפרשה שבפני התנהגות המשיב חמורה מאד לכאורה, ונשקפה ממנו סכנה רבה לשלום הציבור.

יחד עם זאת, מבחינת שכרותו של המשיב, **המדובר באירוע ראשון**, וללא ספק סכנה נשקפת ממנו כאשר יש לו נגישות לרכב ולא בכל סיטואציה אחרת.

שירות המבחן מצא כי הערבים המוצעים "**רציניים ואחראיים אשר מבינים את האחריות הכרוכה בהיותם חלופה למעצר, כן התרשמו כי נכונים לדווח במקרה של הפרה**".

גם לאחר ששמעתי באולם בית המשפט את הערבים המוצעים, אני שותף להערכתו של שירות המבחן ביחס לכשירות הערבים המוצעים לשמש כחלופות טובות ומאיינות מסוכנות.

ביחס למשיב עצמו, שקלתי מה הדרך האפשרית להרחיקו מגישה לרכב.

אף שהמשיב (שהיה שיכור באירוע עצמו) לא ציית לאות השוטרים, לא תואר בכתב האישום מרדף משמעותי, או ניסיון הימלטות שלו.

אין למשיב הרשעות קודמות בגין הפרת הוראה חוקית, ואין אני למד מהתנהגותו הקודמת כי אם יקבע בית המשפט תנאי שחרור מהודקים, מתקיים חשש ממשי כי משיב זה יפר אותם.

אני סבור כי שחרור למעצר בית מלא הכולל איזוק אלקטרוני כתנאי לשחרורו של המשיב, יהווה חלופת מעצר מאיינת מסוכנות, זאת כאשר המשיב נתון בפיקוח של אחד הערבים המוצעים.

מכל האמור לעיל, אני מחליט לשחרר את המשיב בחלופות המעצר הבאות:

1. המשיב ישהה בתנאי מעצר בית מלא בשכונה 45 בית 299 בישוב כסיפה.

2. **תנאי לשחרור המשיב** - התקנת איזוק אלקטרוני (והצגת אישור על כך למזכירות) במיקום מעצר הבית כאשר המשיב יהיה נתון תחת איזוק זה 24 שעות ביממה.

3. שני הערבים שלהלן יחתמו כל אחד על ערבות צד ג' בסך של 15000 ₪ לאבטחת תנאי שחרורו של המשיב: א. מר יאסר אלקוראן ת.ז. 025882747

ב. גב' נואף אל קוראן ת.ז 031377195.

4. המשיב יהיה 24 שעות ביממה תחת השגחה ונוכחות של אחד הערבים לעיל.

5. המשיב יחתום על ערבות עצמית בסך של 20000 ₪.

6. המשיב יפקיד סך של 1000 ₪ בקופת בית המשפט כתנאי לשחרורו.

7. מורה על פסילתו של המשיב מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בתיק העיקרי הצמוד לבקשה זו.

מורה על עיכוב ביצוע החלטת השחרור היום עד לשעה 17:00 עת תודיע המדינה האם בכוונתה להגיש ערר ביחס להחלטה זו.

ככל שתודיע המדינה על הגשת ערר, יעוכב שחרורו של המשיב עד ליום 2.1.15 בשעה 14:00.

החל ממועד זה, שחרור של המשיב יהיה תלוי במילוי תנאי החלטתי אלא אם יחליט בית המשפט המחוזי אחרת.

ניתנה היום, י' טבת תשע"ה, 01 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.